Легкий стан і співучий голос,
та очей золоті вири…
ти – як ніч, – чорним полум’ям волос
все віддай, все спали, згори!
Все дивитися б! піснею тліти!
щоб зайнявся увесь… спопелів…
тільки тут, біля тебе жити
всім напруженням оцих днів!
Не питаю. Що там гадки, надії
на вогненний, нещадний дотик краси?
Все! хай з усміхом попіл ти мій розвієш,
а покору іншому віддаси.